

Liiton veri

2 Moos. 24:1-11

1.Herra sanoi Moosekselle: "Nouse Herran luo, sinä ja Aaron, Naadab ja Abihu sekä 70 Israelin vanhinta. Te kumartukaa ja rukoilkaa taaempänä."

2.Moses yksinään lähestyköön Herraa. Muut älkööt lähestykö, ja kansa älköön nousko sinne hänen kanssaan."

3.Moses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Niin koko kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: "Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme."

4.Moses kirjoitti kaikki Herran sanat. Hän nousi varhain seuraavana aamuna, rakensi alttarin vuoren juurelle ja pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan.

5.Hän lähetti israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle.

6.Moses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille.

7.Hän otti Liiton kirjan ja luki sen kansan kuullen. He sanoivat: "Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme."

8.Sitten Moses otti veren, vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: "Tämä on sen liiton veri, jonka Herra tekee teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella."

9.Moses ja Aaron, Naadab ja Abihu sekä 70 Israelin vanhinta nousivat vuorelle.

10.He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli alusta kuin safiirikivistä, kirkas kuin itse taivas.

11.Hän ei koskenut kädellään israelilaisten valittuihin, ja he katselivat Jumalaa, söivät ja joivat.

Voinko olla varma?

Mistä voi tietää onko todella pelastunut ja siksi myös matkalla taivaalliseen kirkkauteen? Entä voiko ylipäänsä olla varma, että pääsee perille asti, vaikka olisikin nyt pelastettu? Eikö ole aina vaara, että voin luopua uskosta ja joutua kadotetuksi? Mihin minä oikein perustan uskoni? Etten vain minäkin ole omien harhakuvitelmieni pettämä? Näenhän päivittäisessä elämässäni monenlaista syntiä ja lankeemuksia. Sitä paitsi sydämässäni asuu jatkuvasti himoja, kateutta, ylpeyttä, epäilyjä ja itsekkyyttä ja pelkoa ja levottomuutta. Voiko ylipäänsä tällainen ihminen päästä perille asti?

Sopimus suhde vai lapseus

Näitä asioita miettiessäni tulee mieleeni eräs kysymys liittyen ihmissuhteisiin: "Kumpi on lujempi side, syntymään perustuva ihmissuhde ja keskinäiseen sopimukseen perustuva ihmissuhde?" Japanilaiselle ei tuota vaikeutta vastata: Ilman muuta lasten ja vanhempien välinen suhde on syvintä mahdollista ihmissuhteissa. Mutta vastaus on väärä, mutta juuri tuon uskomuksen vuoksi moni japanilainen avioliitto kärsii syvästi. Raamattuhan edellyttää, että avioliitto eli puolisoitten keskinäiseen sopimukseen perustuva liitto on koko elämän kestävä – aina siihen asti kuin kuolema meidät erottaa. Sen sijaan lapsista tulee vanhempien luopua – lasten tulee irtautua vanhemmistaan siinä vaiheessa, kun lapset aikuistuvat.

Japanilainen väärä tärkeysjärjestys näkyy monella tavalla tämän päivän yhteiskunnassa. Kun vanhemmat haluavat pitää kynsin hampain kiinni lapsistaan, jotta ne puolestaan huolehtisivat heistä vanhuudessaan, tulos onkin usein se, että lapset jäävät roikkumaan kiinni vanhemmistaan siinä määrin, että eivät koskaan pääse itsenäistymään. Usein se merkitsee myös sitä, että elämän kolhujen seurauksena heistä tulee omaan kotiinsa linnoittautuneita ihmisiä, jotka eivät käy koulua eivätkä tee työtä, vaikka heillä ei muuten ole mitään psyykkisiä eikä fyysisiä sairauksia. Tällaisia ihmisiä on tänä päivänä Japanissa noin 1 200 000. Heitä kutsutaan nimellä ”hikikomori” eli ”sisään sulkeutuja”. Suomessakin on toki oma nimitys eli ”syrjäytyneet”, mutta heillä ymmärrämme enemmänkin yksinäisiä, alkoholisoituneita, kouluttamattomia ja helposti rikollisuuteen sortuvia ihmisiä.

Japanilainen ajattelutapa näkyy myös siinä, että varsinkin vanhimman pojan perheen edellytetään asuvan yhdessä miehen vanhempien kanssa. Kaupungistumisen myötä tästä ajattelutavasta on jossain määrin käytännön syistä jouduttu tinkimään, mutta edelleen sitä pidetään ihanteena.

Eräs kristillistä päiväkerhoa pitävä rouva kertoi, miten hän näki selvän eron miehensä kodissa asuvien ja erikseen asuvien äitien olemuksessa. Edelliset olivat yleensä alakuloisen oloisia kun taas jälkimmäisen ryhmän äidit olivat eloisia ja iloisia. Syy on ilmeinen: kun anopin ja miniän välille syntyy kitkaa, miniän mies yleensä asettuu äitinsä puolelle ja vaatii vaimoaan ymmärtämään anoppiaan. Seurauksena äidit kokevat yksinäisyyttä kodissaan ja usein pyrkivät korvaamaan tilannetta sitomalla taas omia lapsia itseensä entistäkin lujemmin.

Jumalan ja ihmisen välinen liitto

Jumala on toki luonut sekä liittoon perustuvat ihmissuhteet että syntymään perustuvat ihmissuhteet. Ihmisen suhde Jumalaan perustuu sopimukseen eli liittoon, joka on testamenttimuotoinen. Toisaalta syntyessään uudesti Pyhästä Hengestä ihmisestä tulee myös Jumalan lapsi. Näin Jumala-suhteessa molemmat ovat läsnä. Mutta liitto suhde on ensisijainen. Lapseus on seuraus tästä liitosta. Siksi Raamatun nimikin on Liiton kirja tai Testamentti.

Edellä esittämäni kysymykset siitä, mistä tiedän, että olen pelastettu ja miten voin olla varma siitä, että pääsen kerran perille kirkkauteen asti, liittyvät saumattomasti kysymykseen Jumalan ja ihmisen välisen liiton lujudesta.

Tänä päivänä on surkeata se, että ihmiset sitoutuessaan keskinäiseen avioliittoon jättävät usein sieluunsa avoimen takaportin, joka kuuluu näin: ”Jos tämä liitto ei ota sujuakseen, niin voinhan ottaa eron ja etsiä itselleni vielä paremman puolison.” Kun tätä takaovea hellitään sielun syvyyksissä, niin avioliiton kriiseissä siihen on kovin helppo lopulta turvautua todella murheellisin seurauksin. Jumala sen sijaan lupaa, että Hänen liittonsa

on iankaikkinen. Hän ei antamaansa kutsumista, lupauksiaan eikä armolahjojaan peru.

Vanha ja uusi liitto

Tekstimme on kuvaus siitä, millainen on Vanhan Testamentin liitto. Uudessa Testamentissa sitä vastaa uusi liitto. Voimme siis sanoa, että Raamattu on Jumalan sopimusasiakirja, jolla Hän ottaa synnissä Hänestä pois juosseet takaisin yhteyteensä. Molemmissa on kysymys liitosta, jonka Jumala tekee ihmisten kanssa. Vanhassa Testamentissa liitto on rajattu Israelin kansaan, mutta Uudessa se käsittää kaikki kansat. Vanha Testamentti kertoo karua kieltään siitä, että vaikka Jumala pitää liittonsa, kansa hylkää toistuvasti Herran. Siitä huolimatta Jumala toistuvasti vetää luopunutta kansaa takaisin luokseen. Kansan paluu ilmeni sitten taipumisena parannukseen ja herätyksen aikoina, jolloin koko kansallinen elämä uudistui. Jumala pysyy loppuun asti uskollisena liitoilleen.

Liiton kirja

Sekä Vanhassa että Uudessa Liitossa on välittäjä, jonka kautta Jumala puhuu ihmisille, meille, joiden kanssa Hän liittonsa solmi. Vanhassa välittäjä oli Mooses, uudessa Jeesus Kristus. Liitto rakentuu Jumalan sanoihin, jotka kirjattiin Liiton Kirjaksi. Myös uusi liitto perustuu Sanaan. Uudessa Sana on tallennettu myös kirjalliseen muotoon Uuteen Testamenttiin, mutta syvimmiltään Sana on Herra Jeesus Kristus itse omassa persoonassaan. Liiton luotettavuus on siinä, Kuka puhuu. Herra on uskollinen, Hän pitää sanastaan kiinni ja toteuttaa viimeiseen määrään asti kaiken, mitä Hän on luvannut. Perille pääsymme Herran kirkkauteen ei riipu omasta kyvystämme eikä vaelluksemme hyvyydestä, vaan yksin Herran uskollisuudesta sanalleen.

Mutta liitto ei ollut vielä sillä valmis, että Liiton Kirja oli kirjoitettu. Kysymys oli Pyhän Kaikkivaltiaan ja syntisen sukukunnan välisestä liitosta. Saastainen ei voi kestää Jumalan pyhää läsnäoloa muuten kuin siten, että hänen syntinsä sovitetaan ja hänet puhdistetaan. Siksi tarvittiin liiton veri.

Ilman veren vuodatusta ei anteeksiantamusta

Raamattu korostamalla korostaa, että ilman veren vuodatusta ei ole anteeksiantamusta. Monelle japanilaiselle ja suomalaiselle puhe verestä sovituksen välineenä tuntuu sekä oudolta että jopa inhottavalta, koska veren vuodatuksessa on kysymys myös kuolemasta ja surmaamisesta. Mutta veri on samalla myös elämän neste. Ihmisruumiissa sydän pumppaa joka päivä lävitseen tuhansia litroja verta, sillä ilman verta elämä sammuu.

Syntikysymykseen ei ole mitään muuta ratkaisua kuin rangaistus. Vain rangaistus sovittaa synnin. Perinteisessä japanilaisessa kulttuurissakin vastuun ottamiseksi ja synnin sovittamiseksi löytyi vain hyvin verinen tapa: *harakiri (seppuku)*.

Vanhan liiton uhrin viittasivat Jeesuksen täydelliseen uhriin Golgatan ristillä. Jeesuksen

veri on ainoa riittävä ja täydellinen uhri minun syntini rangaistukseksi. Mutta Jeesuksen veri todellakin riittää. Yhteys pyhän Jumalan ja syntisen ihmisen kanssa on mahdollista, jos ja kun meidän päallemme on vihmottu Jeesuksen pyhää ja kallista sovintoverta.

Testamenttiasiakirja tulee voimaan vasta, kun sen laatinut ihminen on kuollut. Vasta Jeesuksen veri kykeni sinetöimään meidän pelastuksemme asiakirjan. Vanha liittokin tuli voimaan veren vihmomisen kautta.

Turvapaikka veren suojassa

Mooseksen johtaessa kansan pois Egyptin orjuudesta Jumalan tuomiolta säästyivät niiden talojen asukkaat, joiden ovien pihapieliin ja kamanaan oli maalattu verellä merkki. Talossa olijoiden sydän saattoi vapista ja pelätä, kun surman enkeli kierteli kaupungissa, mutta veren merkin vuoksi he olivat täydellisessä turvassa. Uudessa liitossa Jeesuksen veri puhdistaa meidät KAIKESTA synnistä. Pienintäkään tahraa ei jää jäljelle. Meidän päallemme puetaan Kristuksen lahjavanhurskauden puku.

7. Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin Hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. 9. Jos me tunnustamme syntimme, Jumala on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1. Joh. 1:7,9)

Jeesuksen maahan vuotanut veri sovitti koko ihmiskunnan kaikki kauheat rikokset ja synnit. Yhteys Jumalan ja ihmisen välille rakennettiin uudelleen. Mutta verellä on myös elämää antama merkitys. Jeesus sanoi, että ellemme juo Hänen vertaan ja syö Hänen ruumistaan, meillä ei ole elämää itsessämme. Vanha testamentti kielsi veren juomisen. Mutta nyt uudessa liitossa ehtoollisen muodossa saamme nauttia Jeesuksen verta ja ruumista ja saamme siinä samalla armoateriaalla katsella Jumalan kasvoja uskon silmillä.

Saamme katsella Jumalaa

Mooses ja 70 vanhinta saivat nousta vuorelle. He saivat katsella Israelin Jumalaa Jeesuksen kirkastetussa hahmossa, jonka myöhemmin saivat Pietari, Johannes ja Jaakob nähdä kirkastusvuorella sekä Paavali Damaskoon johtavalla tiellä. Jumalan kirkkauden läsnäolossa he söivät ja joivat. He olivat täydessä turvassa, heidän ei tarvinnut pelätä vähäkään Jumalan sädehtivän kirkkauden ja kauneuden läsnäolossa, koska liiton veri oli puhdistanut heidät kokonaan.

Jumalan uusi liitto

Vanhan ja Uuden liiton välillä on kuitenkin suuri ero. Jumala itse kuvaa tätä eroa seuraavalla tavalla:

31. Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa uuden liiton,

32. en sellaista liittoa kuin se, minkä tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän

käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sen liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

33. Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin kansan kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

34. Silloin ei enää toinen opeta toistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra. Sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään. (Jer. 31:31-34)

Uuden testamenttiliiton sisältö

Uuden liiton asiakirjan, testamentin voisimme tiivistää jotenkin seuraavaan tapaan: Ensiksikin Jeesus antaa siinä erittäin perusteellisen luettelon synnistä ja synneistä. Siinä ovat ylpeys, epäusko, kateus, viha, mustasukkaisuus, rahanhimo, ihmispelko, varkaus, ahneus, petos, haureus, aviorikos, epäjumalanpalvelus, puoluemieli, ryhmäitsekkyyys, väkivaltaisuus, valehtelu, murha, välinpitämättömyys, itserakkaus, kerskailu, halveksunta, hyvän laiminlyönnit, pahanpuhe, syrjintä, kiittämättömyys, nurina, kapinamieli, teeskentely, ilveily, kunnianhimo, epätoivo, itsesääli, katkeruus, juoppous, turhamaisuus, tottelemattomuus, veropetokset jne. Lista on todella pitkä. Kaikki ne ovat syntejä ei vain ihmisiä vastaan, vaan ennen kaikkea Jumalaa vastaa. Sitten Jeesus sanoo, että Hän ottaa koko vastuun noista synneistä ja ne tehneiden ihmisten koko syntisyydestä ja menee heidän sijastaan kuolemaan ja Jumalan pyhän vihan alaisena Jumalan hyljättäväksi. Hän maksaa ne kuolemallaan. Hän ottaa niiden rangaistuksen kärsittäväkseen loppuun asti.

Testamentin toisessa osassa Hän taas jatkaa: "Minä annan koko omaisuuteni jälkeen jääville, joiden synnit vien ristille. He saavat kaiken, mitä minulla on, niin saavat jopa minut itseni. He saavat Jumalan lapseuteni, pyhyteni, vanhurskauteni, kirkkauteni, taivaan, rakkauteni, iloni, toivoni, Isäni, Pyhän Henkeni, iankaikkisen elämäni, Sanani, vallan julistaa synnit anteeksi, vallan parantaa ja ajaa ulos riivaajia, armolahjat, läsnäoloni, kärsivällisyyteni, kiitollisuuteni, elämän, ylösnousemuksen, rukousten kuulemisen, tehtävän jne." Ja lista jatkuu vielä pitkään.

Voimassa oleva asiakirja

Tämä testamentti tuli voimaan noin 1980 vuotta sitten ja on yhä voimassa. Tuon testamentin sisältö on nyt meille kouriintuntuvasti tarjottu armovälineiden Jumalan Sanan, Raamatun, kasteen ja ehtoollisen kautta. Mutta koskeeko tuo testamentti minua? Jos ja kun testamentti koskee uskovaa kristittyä, niin siinä on muuttumaton perusta hänen pelastuksensa varmuudelle. Niin kauan kuin testamentti on voimassa, hän on sopimussuhteessa Jeesuksen kautta Isään. Jos siis tuo sopimus on voimassa häneen nähden, hän voi olla turvassa. Hän ei todellakaan joudu kadotustuomion alaiseksi. Kristuksessa Jeesuksessa olo on tuon testamentin nojalla voimassa olevaa Jumalan lapseutta.

Keitä varten?

Keitä tuo testamentti koskee? Saadaksesi tavanomaisella testamentilla omaksesi sen, mitä Sinulle on luvattu, Sinun tulee siirtää omaisuus, joka Sinulle on testamentattu omiin nimiisi. Sitä varten Sinun tulee todistaa henkilöllisyytesi ja suorittaa lainhuudatus.

Jeesuksen testamentti koskee kaikkia niitä, jotka tunnustavat omikseen ne synnit, jotka Jeesus kantoi Golgatan ristillä. Pelastukseen riittää siis se, että ihminen todista henkilöllisyytensä Jeesukselle tunnustamalla, että juuri hän on niin syntinen ja kadotustuomion ansaitseva, kuin Raamattu osoittaa. Niin tekevä saa pysyväksi omaisuudekseen kaiken sen, minkä Jeesuksen testamentti lupaa. Hän ei saa vain osaa siitä, vaan aivan kaiken.

Kasteen liitto

Helluntaisaarnansa päätteeksi Pietari kertoo, miten uudesta liitosta pääsee osalliseksi:

38.Pietari vastasi: "Tehkää parannus, ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamukseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.*

39.Teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Ap. t. 2:38-39)

Kasteessa on kysymys siitä, että syntinen ihminen kääntyy Herran puoleen ja tunnustautuu syntiseksi ja jää Jeesuksen Golgatan verellä valmistetun liiton varaan: Seurauksena on se, että hän saa kaikki syntinsä anteeksi ja saa lahjaksi Pyhässä Hengessä uuden elämän. Kaste on käymistä sisälle Herran tekemään liittoon. Sen liiton pysyvyys on sitten kokonaan sen varassa, että Herra pitää lupauksensa. Pääsemme lopulta katselemaan kirkastetun Herran Jeesuksen kasvoja. Pääsemme yhdessä Hänen kanssaan ja valtaisan pelastettujen juhlijoukon kanssa laulamaan kiitosta ja ylistystä Teurastetulle Karitsalle.

Vaellus perille asti on mahdollista siksi, että Uusi Testamentti sisältää myös seuraavan lupauksen, josta Herra itse pitää kiinni:

5.Kiitän häntä teidän osallisuudestanne evankeliumiin ensi päivästä tähän asti,

6.luottaen siihen, että Hän, joka on teissä alkanut hyvän työn, on saattava sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. (Fil. 1:5-6)

Olin tapaamassa vuosia meitä lähetystyössä rukouksin ja uhrein tukenutta Hilja Tiilikaista Kuopion Harjulan sairaalassa. Oltiin viimeisillä metreillä. Voimat olivat jo vähissä. Luin hänelle Jeesuksen viimeisen tahdon ylimmäispapillisesta rukouksesta seuraavaan tapaan:

"Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä Hiljakin, jonka olet minulle antanut, olisi minun kanssani ja näkisi minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista." (Joh. 17:24)

Kipujen keskeltä hänen silmänsä kirkastuivat ja hän sanoi: ”Lue se uudestaan!” Luin sen vielä kahteen kertaan ja viikkoa myöhemmin hän oli Herransa luona katselemassa Hänen kasvojaan. Jeesus vastaa verellään lupauksistaan. Herran liitto on iankaikkinen. Et joudu koskaan eroon Hänestä.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo sisällä Herran liitossa? Ellet vielä ole, Herra kutsuu Sinua luokseen. Jos olet jo, niin iloitse Herran armon suuruudesta ja kerro siitä muillekin.